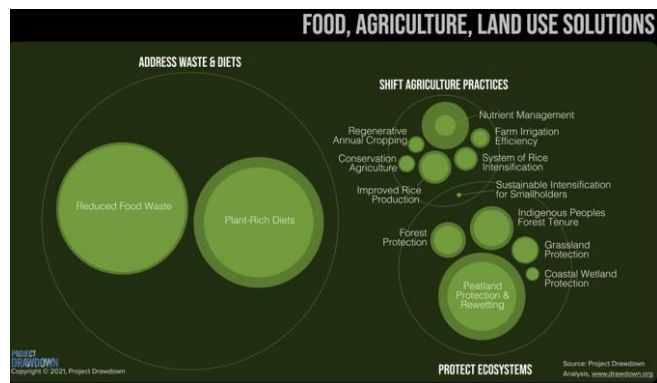
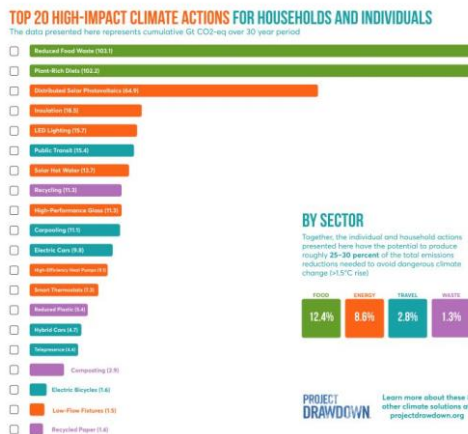


Waarom voedselverspilling en de eiwittransitie bovenaan de klimaatagenda zouden moeten staan

Voorkomen dat voedsel verloren gaat en een meer plantaardige consumptie zijn de meest impactvolle interventies om broeikasgassen terug te dringen. Deze twee -ook nog eens goedkope- oplossingen kunnen de uitstoot van CO₂ met de meeste gigatonnen verminderen. Dat heeft het internationale Project Drawdown onderzocht, maar ook de Nederlandse Gezondheidsraad onderschrijft de impact hiervan.

Goedkoop en het meest doeltreffend



Dit zijn conclusies van het toonaangevende Project Drawdown, een non-profit en niet partijgebonden organisatie die zich inzet om klimaatverandering zo snel, veilig en eerlijk mogelijk te stoppen. ‘Drawdown’ is het moment waarop de niveaus van broeikasgassen in de atmosfeer niet meer stijgen en beginnen te dalen. Door een plantaardiger dieet kan een equivalent van 103 gigaton in de periode 2020-2050 worden behaald, door voedselverspilling te voorkomen is dit nog eens 102 gigaton minder CO₂ uitstoot. Ter vergelijking, Beide interventies hebben ieder minimaal 10 keer zoveel impact als biomethaan door vergisting van biomassa; en voorkomen van voedselverspilling is met €3,- per ton broeikasgasreductie circa 30 keer goedkoper dan ondergrondse CO₂ opslag.

Voedselverspilling

In Nederland werken we collectief en doelgericht aan SDG 12.3 van de Verenigde Naties: voedselverspilling met de helft verminderen in 2030 ten opzichte van 2015. Nu verspillen we jaarlijks 2 miljard kilo voedsel, een file vrachtwagens van Utrecht naar Barcelona gevuld met goed voedsel. Allemaal eten en drinken dat met aandacht en energie is verbouwd, gekweekt, geproduceerd, verwerkt, getransporteerd, gekoeld (of juist verhit) en verpakt. Verloren energie. Met het verminderen van voedselverspilling boeken we op alle beleidsterreinen pure winst: een veerkrachtige en circulaire economie, de klimaatagenda, de toekomstbestendigheid van onze landbouw met verdienmodellen voor onze (primaire) producenten, de Europese en nationale eiwitstrategie en de sociale agenda ofwel genoeg goed voedsel voor alle Nederlanders door minder te verspillen waar het teveel is en vooral te gebruiken waar mensen te weinig hebben.

Daarom vragen we het nieuwe kabinet om:

1. Een kabinetsbreed integraal duurzaam biograndstoffenbeleid te bepalen, waardoor verlies van grondstoffen tot een minimum wordt teruggebracht.
2. Het terugdringen van verliezen in de voedselketen een belangrijk thema te maken op de klimaatagenda.
3. Integrale regelgeving op te stellen om voedsel co-producten en reststromen in de eerste plaats voor mensen te behouden, dan voor dieren te gebruiken en daarna pas te kijken naar mogelijkheden voor energieopwekking.
4. Zich in te spannen voor het veranderen van wetgeving en beleid, zodat het terugdringen van voedselverspilling niet belemmerd wordt.
5. Zich blijvend in te zetten voor een nationale verplichte verminderingsdoelstelling van 50% in de volledige voedselketen, inclusief de primaire sector. En hiervoor samenwerkingspartners te vinden binnen de EU.

Plantaardige eiwitten

Nederlanders halen nu meer eiwitten uit dierlijke producten dan uit plantaardige. Terwijl de Gezondheidsraad onlangs concludeerde dat als we plantaardiger eten (60 in plaats 40% van onze eiwitten uit plantaardige producten halen), dit niet alleen gezonder is voor onszelf, maar ook voor onze omgeving. Daarvoor is het wel belangrijk om plantaardige producten aantrekkelijk te maken (ook financieel) en breed verkrijgbaar. Want plantaardige producten zijn niet alleen een smakelijk, gezond en goedkoop alternatief voor de consument, maar bieden ook volop commerciële kansen voor voedselproducenten en -verwerkers.

Daarom vragen we het nieuwe kabinet om:

1. Te zorgen voor een landelijk ‘deltaplan’ eiwittransitie naar het Deense model waarbij de overheid via een publiek-private samenwerking alle ketenpartners van boer tot bord betreft.
2. Ervoor te zorgen dat agrarische ondernemers omschakelen van veeteelt en melkproductie naar het verbouwen van agrarische gewassen en dat ze daar een eerlijke prijs en een leefbaar inkomen uit kunnen halen.
3. Het economische belang van de ‘eiwittransitie’ veel meer zichtbaar te maken en daarmee te zorgen voor een sterke sector die tot de mondiale top 3 van duurzame voedselproducenten blijft behoren.
4. Met subsidies en eventueel wetgeving bedrijven in de retail, foodservice en leisure sector te stimuleren het aantal plantaardige eiwitten in hun aanbod stapsgewijs te verhogen.

Stichting Samen Tegen Voedselverspilling
Toine Timmermans

Plant FWD
Marcel van der Heijden

